Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

10 päivänä maaliskuuta 2016*

Ennakkoratkaisupyyntö — Vapauteen, turvallisuuteen ja oikeuteen perustuva alue — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Eurooppalainen maksamismääräysmenettely — Asetus (EY) N:o 1896/2006 — 17 ja 20 artikla — Sen tuomioistuimen velvoitteet, jota on pyydetty nimeämään eurooppalaista maksamismääräystä, sen vastapuolen esitettyä vastineen, koskevan riita-asian tutkimiseen alueellisesti toimivaltainen tuomioistuin — Eurooppalaisen maksamismääräyksen antaneen jäsenvaltion tuomioistuinten toimivalta — Asetus (EY) N:o 44/2001 — Saatava, joka perustuu asetuksen (EY) N:o 261/2004 mukaiseen oikeuteen saada korvaus lennon viivästymisen johdosta

Asiassa C-94/14,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Kúria (ylin oikeusaste, Unkari) on esittänyt 27.2.2014 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen samana päivänä, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Flight Refund Ltd

vastaan

Deutsche Lufthansa AG

UNIONIN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto)

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja M. Ilešič (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Toader, A. Rosas, A. Prechal ja E. Jarašiūnas,

julkisasiamies: E. Sharpston,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Unkarin hallitus, asiamiehinään M. Z. Fehér ja G. Szima,

— Saksan hallitus, asiamiehinään T. Henze ja J. Kemper,

— Euroopan komissio, asiamiehinään A.-M. Rouchaud-Joët, A. Sipos ja M. Wilderspin,

kuultuaan julkisasiamiehen 22.10.2015 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

* Oikeudenkäyntikieli: unkari.

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta 12.12.2006 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1896/2006 (EUVL L 399, s. 1) tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Flight Refund Ltd (jäljempänä Flight Refund), jonka kotipaikka on Yhdistyneessä kuningaskunnassa, ja Deutsche Lufthansa AG (jäljempänä Deutsche Lufthansa), jonka kotipaikka on Saksassa, ja jossa on kyse lennon viivästymiseen perustuvaa korvausta koskevasta saatavasta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Kansainvälinen oikeus

3 Euroopan yhteisö allekirjoitti eräiden kansainvälistä ilmakuljetusta koskevien sääntöjen yhtenäistämisestä Montrealissa 28.5.1999 tehdyn yleissopimuksen 9.12.1999, ja kyseinen sopimus hyväksyttiin sen puolesta 5.4.2001 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2001/539/EY (EYVL L 194, s. 38; jäljempänä Montrealin yleissopimus).

4 Montrealin yleissopimuksen 19 artiklassa, jonka otsikko on ”Viivästys”, määrätään seuraavaa:

”Rahdinkuljettaja on vastuussa vahingosta, joka on aiheutunut viivästyksestä matkustajien, matkatavaran tai tavaran ilmakuljetuksessa. Rahdinkuljettaja ei kuitenkaan ole vastuussa viivästyksestä aiheutuneesta vahingosta, jos se näyttää toteen, että rahdinkuljettaja ja sen palveluksessa olevat henkilöt ja asiamiehet ryhtyivät vahingon välttämiseksi kaikkiin toimenpiteisiin, joita on voitu kohtuudella edellyttää, tai jos niiden on ollut mahdotonta ryhtyä tällaisiin toimenpiteisiin.”

5 Yleissopimuksen 33 artiklan 1 kappaleessa määrätään seuraavaa:

”Vahingonkorvauskanne on kantajan valinnan mukaan pantava vireille jonkin sopimusvaltion alueella joko rahdinkuljettajan kotipaikan tai päätoimipaikan tuomioistuimessa tai tuomioistuimessa siinä toimipaikassa, jonka välityksellä kuljetussopimus on tehty, taikka määräpaikan tuomioistuimessa.”

Euroopan unionin oikeus

Asetus (EY) N:o 261/2004

6 Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 (EUVL L 46, s. 1) 5 artiklan, jonka otsikko on ”Peruuttaminen”, 1 kohdan c alakohdassa säädetään, että jos lento peruutetaan, matkustajalla on lähtökohtaisesti oikeus saada lennosta vastaavalta lentoliikenteen harjoittajalta korvaus tämän asetuksen 7 artiklan mukaisesti.

7 Mainitun asetuksen 6 artiklassa, jonka otsikko on ”Viivästyminen”, säädetään tietyistä lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan velvoitteista, jotka liittyvät kyseisten matkustajien auttamiseen, kun lento viivästyy.

8 Saman asetuksen 7 artiklan, jonka otsikko on ”Oikeus korvaukseen”, 1 kohdan c alakohdassa säädetään, että jos tähän artiklaan viitataan, matkustajan on saatava korvaus, jonka suuruus on 600 euroa lentojen osalta, joiden pituus on yli 3 500 km.

Asetus N:o 1896/2006

9 Asetuksen N:o 1896/2006 johdanto-osan kahdeksannessa perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Tämä aiheuttaa esteitä tehokkaan oikeussuojan saamiselle valtioiden rajat ylittävissä tapauksissa – –, minkä vuoksi on tarpeen antaa yhteisön lainsäädäntöä, joka takaa velkojille ja velallisille tasavertaiset toimintamahdollisuudet kaikkialla Euroopan unionissa.”

10 Tämän asetuksen johdanto-osan kymmenennessä perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Tällä asetuksella käyttöön otetun menettelyn olisi oltava valinnainen lisäkeino kantajalle, jolla on edelleen täysi mahdollisuus käyttää kansallisessa lainsäädännössä säädettyjä menettelyjä. Tällä asetuksella ei näin ollen korvata eikä yhdenmukaisteta nykyisiä kansallisen lainsäädännön mukaisia riitauttamattomien vaateiden perintämenettelyjä.”

11 Edellä mainitun asetuksen johdanto-osan 24 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”Määräajan kuluessa annetun vastineen seurauksena eurooppalainen maksamismääräysmenettely olisi päätettävä ja siirrettävä asian käsittely ilman eri toimenpiteitä tavanomaiseen riita-asiain käsittelyyn, paitsi jos kantaja on nimenomaan pyytänyt, että menettely tässä tapauksessa päätetään. Tavanomaisen riita-asiain käsittelyn käsitettä ei tätä asetusta sovellettaessa olisi välttämättä tulkittava samalla tavoin kuin kansallisessa lainsäädännössä.”

12 Asetuksen N:o 1896/2006 1 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Tämän asetuksen tarkoituksena on

a) yksinkertaistaa ja nopeuttaa oikeudenkäyntiä ja pienentää oikeudenkäyntikuluja riitauttamattomia rahamääräisiä vaatimuksia koskevissa valtion rajat ylittävissä asioissa ottamalla käyttöön eurooppalainen maksamismääräysmenettely;

– –

2. Tämä asetus ei estä kantajaa esittämästä 4 artiklassa tarkoitettua vaatimusta käyttäen jonkin jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön tai [unionin] lainsäädännön mukaista muuta menettelyä.”

13 Tämän asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa määritetään asetuksen soveltamisala seuraavasti:

”Tätä asetusta sovelletaan valtion rajat ylittäviin siviili- ja kauppaoikeudellisiin asioihin riippumatta siitä, millaisessa tuomioistuimessa niitä käsitellään. Asetusta ei erityisesti sovelleta vero-, tulli- tai hallinto-oikeudellisiin asioihin eikä valtion vastuuseen teoista ja laiminlyönneistä, jotka on tehty julkista valtaa käytettäessä (acta iure imperii).”

14 Kyseisen asetuksen 5 artiklan 1 alakohdan mukaan ”määräyksen antavalla jäsenvaltiolla” tarkoitetaan ”sitä jäsenvaltiota, jossa eurooppalainen maksamismääräys annetaan”.

15 Asetuksen N:o 1896/2006 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tuomioistuimen toimivalta tätä asetusta sovellettaessa määritetään asiaa koskevien unionin oikeussäännösten, erityisesti tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (EYVL 2001, L 12, s. 1), mukaisesti.

16 Asetuksen N:o 1896/2006 7 artiklan 2 kohdan f alakohdassa säädetään, että eurooppalaista maksamismääräystä koskevassa hakemuksessa on mainittava tuomioistuimen toimivallan peruste.

17 Tämän asetuksen 16 artiklan 1–3 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Vastaaja voi antaa määräyksen antaneelle tuomioistuimelle vastineen eurooppalaiseen maksamismääräykseen käyttämällä liitteessä VI olevaa vakiolomaketta F, joka toimitetaan hänelle eurooppalaisen maksamismääräyksen mukana.

2. Vastine on lähetettävä 30 päivän kuluessa siitä päivästä, jona määräys annettiin tiedoksi vastaajalle.

3. Vastaajan on ilmoitettava vastineessa, että hän vastustaa vaatimusta, mutta hänen ei tarvitse ilmoittaa vastustamisen syytä.”

18 Mainitun asetuksen 17 artiklan, jonka otsikko on ”Vastineen antamisen vaikutukset”, 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

”1. Jos vastine on annettu 16 artiklan 2 kohdassa säädetyssä määräajassa, menettely jatkuu määräyksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaisissa tuomioistuimissa tavanomaista riita-asiain käsittelyä koskevien sääntöjen mukaisesti, jollei kantaja ole nimenomaisesti pyytänyt, että menettely tässä tapauksessa päätetään.

– –

2. Asian siirtäminen 1 kohdassa tarkoitettuun tavanomaiseen riita-asiain käsittelyyn tapahtuu määräyksen antavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.”

19 Saman asetuksen 18 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Jollei eurooppalaista maksamismääräystä koskevaa vastinetta ole 16 artiklan 2 kohdassa säädetyssä määräajassa, ottaen huomioon vastineen perille saapumiseen tarvittava aika, annettu määräyksen antavalle tuomioistuimelle, tuomioistuimen on liitteessä VII olevaa vakiolomaketta G käyttämällä viipymättä ilmoitettava, että määräys on täytäntöönpanokelpoinen. Tuomioistuimen on tarkistettava tiedoksiantopäivä.”

20 Asetuksen N:o 1896/2006 20 artiklassa säädetään ”uudelleen tutkimi[sesta] poikkeuksellisissa tapauksissa”. Erityisesti tämän artiklan 2 kohdassa säädetään, että ”vastaajalla on – – 16 artiklan 2 kohdassa säädetyn määräajan päätyttyä oikeus pyytää eurooppalaisen maksamismääräyksen uudelleen tutkimista määräyksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaisessa tuomioistuimessa, jos maksamismääräys on tämän asetuksen vaatimukset huomioon ottaen annettu selvästi virheellisin perustein, tai muiden poikkeuksellisten olosuhteiden johdosta”. Mainitun asetuksen 20 artiklan 3 kohdassa säädetään, että jos tuomioistuin päättää, että uudelleen tutkiminen on perusteltua, eurooppalainen maksamismääräys on mitätön. Saman säännöksen mukaan päinvastaisessa tapauksessa maksamismääräys pysyy voimassa.

21 Mainitun asetuksen 26 artiklassa, jonka otsikko on ”Suhde kansalliseen prosessioikeuteen”, säädetään seuraavaa:

”Kaikkiin prosessioikeudellisiin kysymyksiin, joista ei erikseen säädetä tässä asetuksessa, sovelletaan kansallista lainsäädäntöä.”

Asetus N:o 44/2001

22 Asetuksella N:o 44/2001 säädetyt toimivaltasäännöt ovat asetuksen II luvussa asetuksen 2–31 artiklassa. Mainitun asetuksen II luvun 7 jaksossa, jonka otsikko on ”Tuomioistuimen toimivaltaa koskeva sopimus”, olevassa 24 artiklassa säädetään seuraavaa:

”Sen toimivallan lisäksi, joka jäsenvaltion tuomioistuimella on tämän asetuksen muiden säännösten nojalla, tuomioistuin on toimivaltainen, jos vastaaja vastaa kyseisessä tuomioistuimessa. Tätä säännöstä ei kuitenkaan sovelleta, jos vastaaja on vastannut kiistääkseen toimivallan tai jos toinen tuomioistuin 22 artiklan mukaan on yksinomaisesti toimivaltainen.”

Unkarin oikeus

Siviiliprosessilaki

23 Siviiliprosessista annetussa Unkarin laissa nro III/1952 (a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény, jäljempänä siviiliprosessilaki) säädetään tuomioistuinten toimivaltaa koskevista säännöistä.

24 Siviiliprosessilain 45 §:ssä säädetään seuraavaa:

”1. Kun on kyse lopullisista ratkaisuista johtuvasta aineellisesta tai alueellisesta toimivaltaristiriidasta sekä siinä tapauksessa, ettei ole mahdollista määrittää alueellisesti toimivaltaista tuomioistuinta tai tämä ei tuomarin jääviydestä tehdyn väitteen vuoksi voi käsitellä asiaa, on ensin nimettävä toimivaltainen tuomioistuin.

2. Toimivaltainen tuomioistuin tämän nimeämisen tekemiseen on:

– –

c) muissa tapauksissa kuin niissä, joihin a ja b kohdassa viitataan, Kúria [(ylin oikeusaste)].”

Maksamismääräyksestä annettu Unkarin laki nro L/2009

25 Maksamismääräyksestä annetun lain nro L/2009 (a fizetési meghagyásos eljárásról szóló 2009. évi L. törvény) 59 §:n 1 momentin nojalla notaarilla on toimivalta antaa asetuksessa N:o 1896/2006 säädetty eurooppalainen maksamismääräys.

26 Tämän lain 38 §:n 1 momentin mukaisesti notaari toimittaa, mikäli vastine annetaan, oikeudenkäyntiasiakirjat hakijan maksamismääräystä koskevassa hakemuksessa nimeämälle tuomioistuimelle.

27 Tämän lain 38 §:n 3 momentissa säädetään, että kun hakija ei ole nimennyt tuomioistuinta, notaari toimittaa oikeudenkäyntiasiakirjat tuomioistuimelle, joka on aineellisesti ja alueellisesti toimivaltainen siviiliprosessilain 29, 30 ja 40 §:n mukaan.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

28 Ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että lentomatkustaja luovutti sopimuksella oikeutensa saada vahingonkorvausta lennon viivästymisestä Flight Refundille, joka on tällaisten saatavien perimiseen erikoistunut yhtiö. Tämä yhtiö teki unkarilaiselle notaarille eurooppalaista maksamismääräystä koskevan hakemuksen, jonka kohteena oli Deutsche Lufthansa. Flight Refund perusteli vaatimustaan, jonka pääoman suuruus on 600 euroa, sillä, että saatavan siirron johdosta sillä oli oikeus saada Deutsche Lufthansalta korvausta, koska lento LH7626, joka tälle notaarille toimitettujen tietojen mukaan liikennöi Newarkin (Yhdysvallat) ja London Heathrow'n (Yhdistynyt kuningaskunta) lentoasemien välillä, oli myöhästynyt yli kolme tuntia.

29 Mainittu notaari hyväksyi tämän hakemuksen ja antoi maksamismääräyksen Deutsche Lufthansalle määrittämättä sopimuksen teko- tai täytäntöönpanopaikkaa, vahingon sattumispaikkaa, sen rahdinkuljettajan toimipaikkaa, jonka välityksellä kuljetussopimus oli tehty, tai kyseisen lennon määräpaikkaa. Sama notaari totesi olevansa toimivaltainen antamaan tämän maksamismääräyksen Montrealin yleissopimuksen 33 artiklan nojalla sillä perusteella, että Unkari on tämän yleissopimuksen osapuolena oleva valtio.

30 Deutsche Lufthansa käytti oikeuttaan vastustaa mainittua maksamismääräystä ja väitti, ettei se liikennöinyt lentoa, johon Flight Refund viittasi maksamismääräyksessään, ja että kyseisestä lennosta vastaava lentoliikenteen harjoittaja oli lentoyhtiö United Airlines, Inc.

31 Koska Flight Refundin edustaja ilmoitti kyseisen notaarin pyynnöstä, ettei hän kyennyt nimeämään toimivaltaista kansallista tuomioistuinta, kun eurooppalaisesta maksamismääräysmenettelystä siirrytään tavanomaiseen riita-asiain käsittelyyn, tämä notaari pyysi Kúriaa (ylin oikeusaste) nimeämään tämän alueellisesti toimivaltaisen tuomioistuimen, koska hän ei voinut siviiliprosessilain relevanttien säännösten ja hallussaan olevien tietojen nojalla määrittää tätä tuomioistuinta.

32 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on päättänyt lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle viisi kysymystä, jotka koskevat useiden Montrealin yleissopimuksen määräysten sekä asetuksen N:o 44/2001 ja asetuksen N:o 1896/2006 säännösten tulkintaa. Ennakkoratkaisupyyntö saapui unionin tuomioistuimeen 27.2.2014.

33 Flight Refund tiedotti 26.9.2014 unionin tuomioistuimelle, että se oli ilmoittanut ennakkoratkaisua pyytäneelle tuomioistuimelle 5.3.2014 päivätyllä kirjeellä, että sen saatava perustui asetukseen N:o 261/2004 eikä Montrealin yleissopimuksen määräyksiin. Saadakseen tarkempia tietoja ennakkoratkaisua pyytäneeltä tuomioistuimelta unionin tuomioistuin päätti lähettää 21.10.2014 työjärjestyksensä 101 artiklan 1 kohdan perusteella tälle tuomioistuimelle selvennyspyynnön.

34 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin vahvisti unionin tuomioistuimeen 26.11.2014 saapuneessa vastauksessaan ensiksi, että Flight Refund oli vedonnut asetuksen N:o 261/2004 6 ja 7 artiklaan eikä Montrealin yleissopimuksen määräyksiin saatavansa oikeudellisena perustana. Näin ollen ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin peruutti kolme viidestä esittämästään kysymyksestä ja muotoili uudelleen yhden kahdesta pysytetystä kysymyksestä.

35 Toiseksi tämä tuomioistuin totesi, ettei sillä ole muita kyseiseen lentoon liittyviä tietoja kuin ne, jotka jo sisältyvät sen ennakkoratkaisupyyntöön. Se totesi, ettei se voi alueellisesti toimivaltaisen tuomioistuimen nimeämistä koskevassa menettelyssä tutkia kansallisen oikeuden nojalla perusteellisemmin asiakysymystä.

36 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on lisäksi esittänyt epäilyksiä kansainvälisistä toimivaltasäännöistä, joita sovelletaan asetukseen N:o 261/2004 perustuvan saatavan perimiseksi vireille saatettuun eurooppalaiseen maksamismääräysmenettelyyn. Tämän tuomioistuimen mukaan

notaari, joka oli antanut eurooppalaisen maksamismääräyksen, antoi tämän määräyksen ottamatta huomioon asetuksen N:o 1896/2006 6 artiklaa, jonka mukaan hänen olisi pitänyt tarkastella kysymystä unkarilaisten tuomioistuinten toimivallasta asetuksen N:o 44/2001 pohjalta.

37 Mainittu tuomioistuin pyrkii näin täsmentämään, sovelletaanko käsiteltävässä asiassa Montrealin yleissopimuksessa määrättyjä sääntöjä, asetuksessa N:o 44/2001 säädettyjä sääntöjä vai muita toimivaltasääntöjä, kuten asetuksen N:o 1896/2006 17 artiklan 1 kohtaan sisältyviä sääntöjä, joissa säädetään, että eurooppalaisen maksamismääräyksen vastapuolen antaman vastineen johdosta aloitettu menettely jatkuu tämän määräyksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaisissa tuomioistuimissa. Se kysyy myös, mitkä päätelmät on tehtävä sen Unkarin tuomioistuinten kansainvälisestä toimivallasta tai sen puuttumisesta tekemästä toteamuksesta.

38 Tässä tilanteessa Kúria (ylin oikeusaste) on päättänyt esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Voidaanko eurooppalainen maksamismääräys, jota annettaessa ei ole otettu huomioon asetuksen [N:o 1896/2006] tavoitetta tai jonka on antanut elin, joka ei ollut kansainvälisesti toimivaltainen, tutkia viran puolesta uudelleen? Vai onko vastineen antamista seuraava riita-asian oikeudenkäynti päätettävä toimivallan puuttuessa viran puolesta tai vaatimuksesta?

2) Jos jokin unkarilainen tuomioistuin on toimivaltainen käsittelemään asiaa, onko asiaa koskevaa toimivaltasääntöä tulkittava siten, että määrittäessään toimivaltaisen tuomioistuimen Kúrian [(ylin oikeusaste)] olisi nimettävä vähintään yksi tuomioistuin, jolla jäsenvaltion prosessioikeudessa määritetyn aineellisen ja alueellisen toimivallan puuttuessakin on velvollisuus tutkia vastineen antamista seuraavan riita-asian oikeudenkäynnin asiakysymys?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Tutkittavaksi ottaminen

39 Saksan hallituksen mukaan ennakkoratkaisupyyntö on jätettävä tutkimatta. Tästä Saksan hallitus esittää, että Flight Refundin internetsivustolta, jota se tarkasteli 9.6.2014, ilmenee, että tämä yhtiö on keskeyttänyt toistaiseksi sivustonsa toiminnan ja että se on samaan aikaan keskeyttänyt aloitetut perintätoimet. Tämän vuoksi mainittu hallitus ehdottaa, että unionin tuomioistuin pyytää ennakkoratkaisua pyytäneeltä tuomioistuimelta tietoja siinä vireillä olevan menettelyn tilanteesta.

40 Tästä on aiheellista muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan olettamana on, että kansallisen tuomioistuimen niiden oikeudellisten seikkojen ja tosiseikkojen perusteella, joiden määrittämisestä se vastaa ja joiden paikkansapitävyyden selvittäminen ei ole unionin tuomioistuimen tehtävä, esittämillä unionin oikeuden tulkintaan liittyvillä kysymyksillä on merkitystä asian ratkaisun kannalta (tuomio Fish Legal ja Shirley, C-279/12, EU:C:2013:853, 30 kohta ja tuomio Verder LabTec, C-657/13, EU:C:2015:331, 29 kohta).

41 Saksan hallituksen esittämästä oikeudenkäyntiväitteestä on kuitenkin riittävää todeta, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin vahvisti vastauksessaan unionin tuomioistuimen sille esittämään selvennyspyyntöön, että siinä on yhä vireillä pyyntö nimetä alueellisesti toimivaltainen tuomioistuin eurooppalaisen maksamismääräyksen vastapuolen vastineesta seuraavaa riita-asiain oikeudenkäyntiä varten. Minkään asiakirja-aineistossa olevan seikan perusteella ei siis voida katsoa, että olettama ennakkoratkaisukysymysten merkityksestä voitaisiin käsiteltävässä asiassa kyseenalaistaa.

42 Ennakkoratkaisupyyntö voidaan näin ollen ottaa tutkittavaksi.

Asiakysymys

43 Ennen kuin tarkastellaan ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämiä kysymyksiä, on todettava, että tämä tuomioistuin on vastauksessaan unionin tuomioistuimen sille esittämään selvennyspyyntöön esittänyt epäilyksiä merkityksellisistä säännöistä, joita on sovellettava sen kysymyksen tarkastelemisessa, joka koskee jäsenvaltion tuomioistuinten kansainvälistä toimivaltaa tutkia maksamismääräyksen, josta vastapuoli on antanut vastineen, perustana olevaa saatavaa riita-asiain oikeudenkäynnissä pääasiassa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa, joissa velkoja on vedonnut asetuksen N:o 261/2004 6 ja 7 artiklaan saatavansa oikeudellisena perustana. Tämä tuomioistuin kysyy erityisesti, sovelletaanko tässä tilanteessa Montrealin yleissopimuksen 33 artiklassa määrättyjä vai asetuksessa N:o 44/2001 säädettyjä kansainvälisiä toimivaltasääntöjä.

44 Toisaalta mainittu tuomioistuin pyytää selvennystä asetuksen N:o 1896/2006 17 artiklan 1 kohdan ulottuvuudesta ja erityisesti siitä, voidaanko tätä säännöstä tulkita sillä tavoin, että se sisältää toimivaltasäännön tämän asetuksen 5 artiklan 1 alakohdassa tarkoitettujen määräyksen antaneen jäsenvaltion tuomioistuinten hyväksi riippumatta asetuksessa N:o 44/2001 säädetyistä säännöistä.

45 Tästä on ensiksi palautettava mieleen unionin tuomioistuimen vakiintunut oikeuskäytäntö, jonka mukaan asetuksen N:o 261/2004 5–7 artiklaan perustuva matkustajan oikeus kiinteämääräiseen ja yhdenmukaistettuun korvaukseen lennon viivästymisen seurauksena, mihin Flight Refund vetoaa käsiteltävässä asiassa, on riippumaton vahingon korvaamisesta Montrealin yleissopimuksen 19 artiklan mukaisesti (ks. vastaavasti tuomio Rehder, C-204/08, EU:C:2009:439, 27 kohta sekä tuomio Nelson ym., C-581/10 ja C-629/10, EU:C:2012:657, 46, 49 ja 55 kohta).

46 Koska asetuksen N:o 261/2004 säännösten ja Montrealin yleissopimuksen määräysten mukaiset oikeudet perustuvat siten erilaisiin sääntely-ympäristöihin, tässä yleissopimuksessa määrättyjä kansainvälisiä toimivaltasääntöjä ei sovelleta ainoastaan asetuksen N:o 261/2004 perusteella tehtyihin vaatimuksiin, koska viimeksi mainitut on tutkittava asetuksen N:o 44/2001 mukaisesti (ks. vastaavasti tuomio Rehder, C-204/08, EU:C:2009:439, 27 ja 28 kohta).

47 Toiseksi ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen esittämästä tämän tuomion 44 kohdassa mainitusta olettamasta unionin tuomioistuin on jo todennut, että eurooppalaiseen maksamismääräykseen annettu vastapuolen vastine, jonka vaikutuksista säädetään asetuksen N:o 1896/2006 17 artiklan 1 kohdassa, ei voi saada aikaan maksamismääräyksen antaneen jäsenvaltion tuomioistuinten toimivaltaa koskevaa sopimusta asetuksen N:o 44/2001 24 artiklassa tarkoitetulla tavalla eikä näin ollen tarkoittaa sitä, että vastapuoli olisi tällaisen vastineen antaessaan, vaikka siihen sisältyisi asiakysymyksiä koskevia väitteitä, hyväksynyt tämän jäsenvaltion tuomioistuinten toimivallan tutkia kiistetty saatava riita-asiain oikeudenkäynnissä (ks. vastaavasti tuomio Goldbet Sportwetten, C-144/12, EU:C:2013:393, 38, 41 ja 43 kohta).

48 Edellä esitetyillä perusteilla on todettava, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tiedustelee kysymyksillään, joita on tarkasteltava yhdessä, mitkä ovat ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen kaltaisen tuomioistuimen toimivalta ja velvoitteet unionin oikeuden mukaan ja erityisesti asetuksen N:o 1896/2006 mukaan sellaisessa tilanteessa, jossa tämä tuomioistuin käsittelee eurooppalaisen maksamismääräyksen antaneen valtion alueellisesti toimivaltaisen tuomioistuimen nimeämistä ja tarkastelee tämän jäsenvaltion tuomioistuinten kansainvälistä toimivaltaa tutkia mainitun maksamismääräyksen, josta vastapuoli on antanut vastineen säädetyssä määräajassa, perustana oleva saatava riita-asiain oikeudenkäynnissä.

49 Asetuksen N:o 1896/2006 1 artiklan 1 kohdan a alakohdasta ilmenee tältä osin, että tämän asetuksen tarkoituksena on yksinkertaistaa ja nopeuttaa riitauttamattomia rahamääräisiä saatavia koskevien valtion rajat ylittävien asioiden käsittelyä ja vähentää menettelystä aiheutuvia kustannuksia ottamalla

käyttöön eurooppalainen maksamismääräysmenettely. Tätä asetusta sovelletaan sen 2 artiklan 1 kohdan mukaan valtion rajat ylittäviin siviili- ja kauppaoikeudellisiin asioihin riippumatta siitä, millaisessa tuomioistuimessa niitä käsitellään.

50 Kun eurooppalaisen maksamismääräyksen perusteena olevat saatavat riitautetaan asetuksen N:o 1896/2006 16 artiklassa säädetyllä vastineella, tässä asetuksessa säädettyä erityistä menettelyä tai sen tavoitteita ei kuitenkaan ole enää sovellettava (ks. vastaavasti tuomio eco cosmetics ja Raiffeisenbank St. Georgen, C-119/13 ja C-120/13, EU:C:2014:2144, 39 kohta ja tuomio Goldbet Sportwetten, C-144/12, EU:C:2013:393, 31 ja 42 kohta).

51 Käsiteltävässä asiassa on selvää, että vastapuoli on antanut vastineen sitä vastaan annetusta eurooppalaisesta maksamismääräyksestä asetuksen N:o 1896/2006 16 artiklan 2 kohdassa sitä varten säädetyssä määräajassa. Koska tämän asetuksen 17 artiklan 1 kohta on mainitun asetuksen ainoa säännös, jossa säädetään tällaisen vastineen vaikutuksista, on näin ollen tarkasteltava, voidaanko tämän säännöksen nojalla määritellä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen kaltaisen tuomioistuimen toimivalta ja velvoitteet pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, kun otetaan huomioon sekä tämän säännöksen sanamuoto että kyseisen asetuksen rakenne.

52 Asetuksen N:o 1896/2006 17 artiklan 1 kohdan sanamuodon mukaan siinä vaaditaan vain, että kun vastapuolen vastine on annettu sitä varten säädetyssä määräajassa, menettely jatkuu automaattisesti maksamismääräyksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaisissa tuomioistuimissa tavanomaista riita-asiain käsittelyä koskevien sääntöjen mukaisesti, jollei hakija ole nimenomaisesti pyytänyt, että menettely tässä tapauksessa päätetään.

53 Asetuksen N:o 1896/2006 johdanto-osan kahdeksannesta ja kymmenennestä perustelukappaleesta ja 26 artiklasta ilmenee asetuksen rakenteen osalta, että asetuksella perustetaan eurooppalaista maksamismääräystä koskeva menettely, joka on valinnainen lisäkeino hakijalle, eikä mainitulla asetuksella korvata eikä yhdenmukaisteta nykyisiä kansallisen lainsäädännön mukaisia riitauttamattomien saatavien perintämenettelyjä. Asetuksella N:o 1896/2006 nimittäin otetaan käyttöön yhtenäinen perintäväline, jolla taataan velkojille ja velallisille tasavertaiset toimintamahdollisuudet kaikkialla unionissa, kuitenkin säätämällä jäsenvaltioiden prosessioikeuden soveltamisesta kaikissa menettelyllisissä kysymyksissä, joista ei nimenomaisesti säädetä tässä asetuksessa.

54 Koska asetuksen N:o 1896/2006 rakenteesta ilmenee, että sillä ei pyritä yhdenmukaistamaan jäsenvaltioiden prosessioikeutta, ja kun otetaan huomioon tämän asetuksen 17 artiklan 1 kohdan rajallinen ulottuvuus, sellaisena kuin se on täsmennetty tämän tuomion 52 kohdassa, tätä säännöstä on tulkittava, siltä osin kuin siinä säädetään menettelyn automaattisesta jatkamisesta siinä tapauksessa, kun vastapuoli on jättänyt vastineen, tavanomaista riita-asiain käsittelyä koskevien sääntöjen mukaisesti, siten, että siinä ei aseteta erityisiä vaatimuksia niiden tuomioistuinten luonteelle, joissa menettelyä on jatkettava, tai säännöille, joita tällaisen tuomioistuimen pitää soveltaa.

55 Tästä seuraa, että asetuksen N:o 1896/2006 17 artiklan 1 kohdassa säädetyt vaatimukset täyttyvät lähtökohtaisesti silloin, kun menettelyä jatketaan vastapuolen vastineen johdosta ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen kaltaisessa tuomioistuimessa, joka tarkastelee pääasian kaltaisissa olosuhteissa asetuksessa N:o 44/2001 säädettyjä sääntöjä soveltamalla, onko eurooppalaisen maksamismääräyksen antaneen jäsenvaltion tuomioistuimilla kansainvälinen toimivalta tutkia kiistetty saatava tavanomaisessa riita-asiain oikeudenkäynnissä.

56 Kuten julkisasiamies totesi ratkaisuehdotuksensa 72 kohdassa, asetuksen N:o 1896/2006 17 artiklan 1 kohdan tai muiden tämän asetuksen säännösten nojalla ei voida määrittää ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen kaltaisen tuomioistuimen toimivaltaa ja velvoitteita pääasian kaltaisissa olosuhteissa. Koska asetuksessa N:o 1896/2006 ei ole nimenomaista sääntöä tästä prosessioikeudellisesta kysymyksestä, siihen sovelletaan mainitun asetuksen 26 artiklan mukaisesti kansallista lainsäädäntöä.

57 Lisäksi siltä osin kuin ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen pitäisi lausua eurooppalaisen maksamismääräyksen antaneen jäsenvaltion tuomioistuinten kansainvälisestä toimivallasta tutkia kiistetty saatava riita-asiain oikeudenkäynnissä, ja sen pitäisi soveltaa tätä varten – kuten tämän tuomion 46 kohdassa on todettu – asetuksessa N:o 44/2001 säädettyjä sääntöjä, on tarkasteltava tästä asetuksesta tälle tuomioistuimelle mahdollisesti seuraavia velvoitteita.

58 Tältä osin on kiistatonta, ettei asetuksessa N:o 44/2001 pyritä yhdenmukaistamaan sen valvontavelvollisuuden laajuutta, joka kansallisilla tuomioistuimilla on, kun ne tarkistavat, ovatko ne kansainvälisesti toimivaltaisia. Merkityksellisten kansallisten sääntöjen soveltaminen ei saa kuitenkaan vahingoittaa asetuksen N:o 44/2001 tehokasta vaikutusta (ks. tuomio Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, 59 ja 60 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

59 Menettelyssä noudatettavista edellytyksistä on muistutettava, että kaikkien asetuksen N:o 44/2001 säännösten tarkoituksena on taata asetuksen tavoitteiden mukaisesti se, että tuomioistuinratkaisuihin johtavissa menettelyissä otetaan huomioon puolustautumisoikeudet (ks. vastaavasti tuomio G, C-292/10, EU:C:2012:142, 47 kohta ja tuomio A, C-112/13, EU:C:2014:2195, 51 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

60 Tästä on todettava, että sekä asetuksen N:o 44/2001 taustalla oleva asianmukaisen lainkäytön tavoite että sen riippumattomuuden kunnioittaminen, joka tuomioistuimella on tuomiovaltaansa käyttäessään, edellyttävät, että kansainvälisestä toimivallasta ratkaisun antava tuomioistuin voi tutkia kysymyksen kaikkien hallussaan olevien tietojen – tarvittaessa myös vastaajan kiistävien lausumien – valossa (ks. vastaavasti tuomio Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, 64 kohta).

61 Käsiteltävässä asiassa ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee, että ennakkoratkaisua pyytäneellä tuomioistuimella on vain hakijan eurooppalaista maksamismääräystä koskevassa hakemuksessa toimittamia tietoja maksamismääräyksen antaneen valtion tuomioistuinten kansainvälisestä toimivallasta, ja nämä tiedot voidaan asetuksen N:o 1896/2006 7 artiklan 2 kohdan f alakohdan mukaan tiivistää pelkkään viittaukseen kansainvälisen toimivallan perusteista ilman, että hakijalla olisi velvollisuutta esittää, että eurooppalaista maksamismääräystä koskevassa menettelyssä vaaditulla saatavalla on liittymäkohtia jäsenvaltioon, jossa se on tehnyt tällaisen hakemuksen.

62 Tässä yhteydessä on todettava, ettei unionin tuomioistuimella olevien asiakirjojen avulla voida määrittää kansallisia sääntöjä, joita voidaan soveltaa ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen käsiteltävänä olevassa menettelyssä. Tässä tilanteessa on niin, että jos tällä tuomioistuimella olisi kansallisen prosessioikeuden mukaan velvollisuus arvioida maksamismääräyksen antaneen jäsenvaltion tuomioistuinten kansainvälistä toimivaltaa ottaen huomioon yksinomaan hakijan eurooppalaista maksamismääräystä koskevassa hakemuksessa esittämät seikat, tällainen menettely ei voisi taata asetuksessa N:o 44/2001 säädettyjen toimivaltasääntöjen tehokasta vaikutusta eikä vastapuolen puolustautumisoikeuksia.

63 Näin ollen ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen täytyy niiden kansallisten sääntöjen avulla, joita sovelletaan siinä vireillä olevassa menettelyssä, voida tutkia kysymystä kansainvälisestä toimivallasta soveltamalla asetuksessa N:o 44/2001 säädettyjä sääntöjä ja ottamalla huomioon kaikki tiedot, joita se tätä varten tarvitsee, ja kuten julkisasiamies esitti ratkaisuehdotuksensa 63 kohdassa, tarvittaessa kuullen asianosaisia tältä osin.

64 Jos näin ei olisi, tämä tuomioistuin voisi joko tulkita menettelysääntöjään sillä tavalla, että se voi niiden mukaan täyttää mainitut vaatimukset, tai nimetä alueellisesti toimivaltaiseksi tuomioistuimeksi, kuten ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on itse ehdottanut, pääasiassa kyseessä olevan kaltaisen saatavan tavanomaisessa riita-asiain oikeudenkäynnissä tutkimiseen aineellisesti toimivaltaisen tuomioistuimen, joka tässä tapauksessa lausuu tarvittaessa omasta kansainvälisestä toimivallastaan asetuksessa N:o 44/2001 mainittujen perusteiden kannalta.

65 Lopuksi on vastattava ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen kysymyksiin, jotka koskevat sille kuuluvia velvoitteita, kun se on tutkinut eurooppalaisen maksamismääräyksen antaneen jäsenvaltion tuomioistuinten toimivallan, minkä se on tehnyt tämän tuomion 62 ja 63 kohdassa mainituilla edellytyksillä.

66 Jos tarkastuksissa osoittautuu tältä osin, että eurooppalaisen maksamismääräyksen antaneen jäsenvaltion tuomioistuinten toimivalta voidaan vahvistaa asetuksen N:o 44/2001 säännösten nojalla, ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen kaltainen tuomioistuin ei voisi aiheuttamatta haittaa mainitussa asetuksessa säädetyn säännön, jonka nojalla toimivalta todetaan, tehokkaalle vaikutukselle päättää menettelyä pelkästään sillä perusteella, ettei se voi kansallista lainsäädäntöä soveltamalla määrittää alueellisesti toimivaltaista tuomioistuinta tutkimaan kiistetyn saatavan asiakysymystä.

67 Tällä tuomioistuimella on nimittäin velvollisuus, kuten Unkarin hallitus toteaa kirjallisissa huomautuksissaan, tulkita kansallista oikeutta sillä tavalla, että se voi viimeksi mainitun nojalla määrittää tai nimetä alueellisesti ja aineellisesti toimivaltaisen tuomioistuimen tutkimaan sellaisen maksamismääräyksen, josta vastapuoli on antanut vastineen säädetyssä määräajassa, perustana olevan saatavan asiakysymyksen.

68 Lisäksi kiistetyn saatavan asiakysymystä koskevan riita-asiain oikeudenkäyntimenettelyn päättäminen, vaikka maksamismääräyksen antaneen jäsenvaltion tuomioistuinten toimivalta on todettu asetuksen N:o 44/2001 nojalla, aiheuttaisi haittaa myös asetuksen N:o 1896/2006 17 artiklan 1 kohdan tehokkaalle vaikutukselle siltä osin kuin tässä säännöksessä edellytetään, että menettelyä jatketaan siinä tapauksessa, että vastapuoli antaa vastineen, automaattisesti maksamismääräyksen antaneen jäsenvaltion toimivaltaisissa tuomioistuimissa.

69 Sitä vastoin jos määräyksen antaneen jäsenvaltion tuomioistuimet eivät ole toimivaltaisia asetuksen N:o 44/2001 nojalla, ei ole tarpeellista, toisin kuin ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin näyttää katsovan, tutkia uudelleen asetuksen N:o 1896/2006 20 artiklan kanssa analogisesti viran puolesta maksamismääräystä, josta vastapuoli on pätevästi antanut vastineen.

70 Tästä unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee, että niitä mahdollisuuksia maksamismääräyksen uudelleen tutkimiseen, joista säädetään asetuksen N:o 1896/2006 20 artiklassa, sovelletaan vain silloin, jos vastapuoli ei ole antanut vastinetta tämän asetuksen 16 artiklan 2 kohdassa säädetyssä määräajassa (ks. vastaavasti tuomio Thomas Cook Belgium, C-245/14, EU:C:2015:715, 47 ja 48 kohta).

71 Lisäksi siltä osin kuin pääasiassa kyseessä olevan kaltaista menettelyllistä tilannetta ei säädellä, kuten tämän tuomion 55 ja 56 kohdasta ilmenee, asetuksen N:o 1896/2006 säännöksissä vaan kansallisessa lainsäädännössä, tämän asetuksen säännöksiä ei voida, sen 20 artikla mukaan luettuna, edes analogisesti soveltaa tähän tilanteeseen (ks. vastaavasti tuomio eco cosmetics ja Raiffeisenbank St. Georgen, C-119/13 ja C-120/13, EU:C:2014:2144, 45 kohta).

72 Lisäksi asetuksen N:o 1896/2006 18 artiklan 1 kohdan mukaan maksamismääräystä, josta vastapuoli on antanut vastineen säädetyssä määräajassa, ei voida todeta täytäntöönpanokelpoiseksi. Näin ollen ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen kaltainen tuomioistuin voi, jos se toteaa, että asetuksen N:o 44/2001 nojalla eurooppalaisen maksamismääräyksen antaneen jäsenvaltion tuomioistuimilla ei ole toimivaltaa, tehdä kansallisessa prosessioikeudessa tätä tapausta varten säädetyt päätelmät.

73 Kaikilla edellä mainituilla perusteilla esitettyihin kysymyksiin on vastattava, että unionin oikeutta on tulkittava siten, että sellaisessa tilanteessa, jossa tuomioistuin käsittelee pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa menettelyssä eurooppalaisen maksamismääräyksen antaneen jäsenvaltion alueellisesti toimivaltaisen tuomioistuimen nimeämistä ja tarkastelee mainitussa tilanteessa jäsenvaltion tuomioistuinten kansainvälistä toimivaltaa tutkia tällaisen maksamismääräyksen, josta vastapuoli on antanut vastineen säädetyssä määräajassa, perustana oleva saatava riita-asiain oikeudenkäynnissä

— kun asetuksessa N:o 1896/2006 ei ole tämän tuomioistuimen toimivaltaan ja velvoitteisiin liittyviä tietoja, näihin prosessioikeudellisiin kysymyksiin sovelletaan tämän asetuksen 26 artiklan mukaan mainitun jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä

— asetuksessa N:o 44/2001 edellytetään, että eurooppalaisen maksamismääräyksen antaneen jäsenvaltion tuomioistuinten kansainvälinen toimivalta ratkaistaan soveltamalla menettelysääntöjä, joiden avulla voidaan varmistaa tämän asetuksen säännösten tehokas vaikutus ja puolustautumisoikeudet, jolloin kyseeseen voi tulla joko ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin tai tuomioistuin, jonka viimeksi mainittu nimeää alueellisesti ja aineellisesti toimivaltaiseksi tutkimaan pääasiassa kyseessä olevan kaltaista saatavaa tavanomaisessa riita-asiain oikeudenkäynnissä

— siinä tapauksessa, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen tuomioistuin lausuu eurooppalaisen maksamismääräyksen antaneen jäsenvaltion tuomioistuinten kansainvälisestä toimivallasta ja toteaa tällaisen toimivallan olemassaolon asetuksessa N:o 44/2001 mainittujen perusteiden nojalla, viimeksi mainittu asetus ja asetus N:o 1896/2006 velvoittavat tämän tuomioistuimen tulkitsemaan kansallista lainsäädäntöä sillä tavalla, että viimeksi mainitun avulla voidaan määrittää tai nimetä alueellisesti ja aineellisesti toimivaltainen tuomioistuin tutkimaan tämä asia, ja

— siinä tapauksessa, että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen kaltainen tuomioistuin toteaa tällaisen kansainvälisen toimivallan puuttuvan, tällä tuomioistuimella ei ole velvollisuutta tutkia uudelleen asetuksen N:o 1896/2006 20 artiklan kanssa analogisesti viran puolesta tätä maksamismääräystä.

Oikeudenkäyntikulut

74 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (toinen jaosto), on ratkaissut asian seuraavasti:

Euroopan unionin oikeutta on tulkittava siten, että sellaisessa tilanteessa, jossa tuomioistuin käsittelee pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa menettelyssä eurooppalaisen maksamismääräyksen antaneen jäsenvaltion alueellisesti toimivaltaisen tuomioistuimen nimeämistä ja tarkastelee mainitussa tilanteessa jäsenvaltion tuomioistuinten kansainvälistä toimivaltaa tutkia tällaisen maksamismääräyksen, josta vastapuoli on antanut vastineen säädetyssä määräajassa, perustana oleva saatava riita-asiain oikeudenkäynnissä

— **kun eurooppalaisen maksamismääräysmenettelyn käyttöönotosta 12.12.2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1896/2006 ei ole tämän tuomioistuimen toimivaltaan ja velvoitteisiin liittyviä tietoja, näihin prosessioikeudellisiin kysymyksiin sovelletaan tämän asetuksen 26 artiklan mukaan mainitun jäsenvaltion kansallista lainsäädäntöä**

— **tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 44/2001 edellytetään, että eurooppalaisen maksamismääräyksen antaneen jäsenvaltion tuomioistuinten kansainvälinen toimivalta ratkaistaan soveltamalla menettelysääntöjä, joiden avulla voidaan varmistaa tämän asetuksen säännösten tehokas vaikutus ja puolustautumisoikeudet, jolloin kyseeseen voi tulla joko ennakkoratkaisua pyytänyt**

tuomioistuin tai tuomioistuin, jonka viimeksi mainittu nimeää alueellisesti ja aineellisesti toimivaltaiseksi tutkimaan pääasiassa kyseessä olevan kaltaista saatavaa tavanomaisessa riita-asiain oikeudenkäynnissä

— **siinä tapauksessa, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen tuomioistuin lausuu eurooppalaisen maksamismääräyksen antaneen jäsenvaltion tuomioistuinten kansainvälisestä toimivallasta ja toteaa tällaisen toimivallan olemassaolon asetuksessa N:o 44/2001 mainittujen perusteiden nojalla, viimeksi mainittu asetus ja asetus N:o 1896/2006 velvoittavat tämän tuomioistuimen tulkitsemaan kansallista lainsäädäntöä sillä tavalla, että viimeksi mainitun avulla voidaan määrittää tai nimetä alueellisesti ja aineellisesti toimivaltainen tuomioistuin tutkimaan tämä asia, ja**

— **siinä tapauksessa, että ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen kaltainen tuomioistuin toteaa tällaisen kansainvälisen toimivallan puuttuvan, tällä tuomioistuimella ei ole velvollisuutta tutkia uudelleen asetuksen N:o 1896/2006 20 artiklan kanssa analogisesti viran puolesta tätä maksamismääräystä.**

Allekirjoitukset